

Dræbye (RV):

Der er behov for byfornyelse. På mange måder er det fordelagtigt at bevare og forbedre den bestående bebyggelse fremfor blot at rive ned og bygge nyt. For det første er det billigere at udnytte den eksisterende infrastruktur end at opbygge en ny. For det andet er modernisering og vedligeholdelse mindre belastende for betalingsbalancen end nybyggeri. For det tredje giver en given investering i byfornyelse mere beskæftigelse end den samme investering i nybyggeri. For det fjerde sikrer byfornyelsen af de ældre bykvarterer en bedre befolkningsfordeling i de større byers boligområder. For det femte vil en byfornyelse sænke forbruget af landbrugsjord til byudvikling. For det sjette kan en rigtigt gennemført byfornyelse skabe et bedre boligmiljø end det, der er vokset op i kølvandet af tidligere tiders totalsaneringer.

Der er derfor brug for en samlet byfornyesindsats, som kan sikre, at de ældre boligområder i de større byer bliver attraktive boligmiljøer med moderniserede boliger, trafiksanering og grønne områder.

Det er jo en dejlig måde at kunne indlede en ordførertale på, og den bliver jo ikke dårligere af, at det var nøjagtig oplæsning af det betænkingsbidrag, som venstre og konservative har givet til lovforslaget om byfornyelse, den indledende stærke bemærkning.

Det, der desværre er det videre forløb – og det har vi jo fået beskrevet også i ordførertalerne her tidligere på dagen – er, at de samme partier siger: ja men det er en byfornyesindsats, som vil løbe op i et milliardbeløb, ja, måske endda i et tocifret milliardbeløb, så vi må behandle den med megen forsigtighed, og vi skal i hvert fald ikke kaste os ud i en lovgivning på nuværende tidspunkt.

Men sagen er jo, at man ikke kan mane byfornyesbehovet i jorden med ord, heller ikke selv om en nøgtern vurdering opgør, at det vil koste et tocifret milliardbeløb at opfylde behovet, og heller ikke selv om man anvender så skarpe ord – jeg havde nær sagt besværgelser – som især hr. Fogh Rasmussen gjorde det tidligere i dag.

Vi skal samfundsmæssigt yde de penge og sætte de ressourcer i form af arbejdskraft og materialer af, som byfornyesindsatsen vil kræve, og vi skal have gennemført den forbedring af ældre boliger og boligområder,

som ligger i selve byfornyesbegrebet. Og det skal vi, uanset om det er denne byfornyeslov, saneringsloven eller noget helt andet, der er tale om. Det er derfor fuldstændig urimeligt at bruge opgørelsen af behovet for byfornyelse som et argument mod denne lovgivning, og i realiteten må man vel også konstatere, at det heller ikke er her, uenigheden ligger. Der er nok større sandhed i, at uenigheden drejer sig om, hvorfra pengene skal skaffes.

Men selv om man undlader at anlægge den mere brede samfundsmæssige synsvinkel på problemet, som jeg anlagde i begyndelsen, og alene ser på de statsfinansielle problemer, kan man heller ikke komme til det resultat, at byfornyelse er nogen dårlig forretning. I forhold til det sidst indgåede boligforlig ved vi jo alle, at der er sket et ganske betydeligt fald i nybyggeriet af ejerboliger, først og fremmest af parcelhuse, og som følge af dette vil staten få langt flere indtægter end ved et byggeri i samme omfang som boligforligets forudsætninger, idet summen af de rentefrag, som ikke kommer, jo resulterer i øgede skatteindtægter for staten. Den styrkelse for statsfinanserne, der ligger heri, er langt større end de beløb, der afsættes til byfornyelse i de kommende år, så selv om man snakker så snævert statsfinansielt, kan man heller ikke komme til det resultat, at der gøres noget galt ved at sætte byfornyesen i værk.

Problemet for venstre og konservative kan – uanset hr. Keld Andersens bemærkninger om det modsatte – derfor ikke være statsfinansielle bekymringer. Problemet er nok snarere det, at de to partier i realiteten fuldstændig mangler et alternativ til den byfornyeslov, der er lagt frem, og til den fremgangsmåde ved en endelig udformning af en byfornyeslov, som er skitseret i udvalgets betænkning. Derfor balancerer man mellem nok så bastante kærlighedserklæringer til byfornyelse som den, jeg just citerede fra betænkningen, og skarpt formulerede indvendinger, som vi har hørt dem i ordførertalerne.

I denne balancering mellem kærlighed og had ligger vel også skjult, at de erhvervsorganisationer, som de to partier plejer at støtte sig til, absolut ikke er enige med partierne om, at man ikke skal sætte byfornyesloven i gang. Jeg skal bare minde hr. Fogh Rasmussen om, at Håndværksrådets nyvalgte